

Sygn. akt XI W 1430/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Karolina Szczęsna, Karolina Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 maja 2016 roku oraz 27 września 2016 w W.

sprawy **S. K.**

syna D. i D. z domu T.

urodzonego dnia (...) w D.

obwinionego o to, że:

w dniu 17 października 2015 roku ok. godz. 07:20 w W. na ul. (...), na drodze publicznej kierował samochodem marki B. o nr. rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu środka podobnie działającego do alkoholu,

tj. za wykroczenie z art. 87 § 1 kw,

orzeka

I. obwinionego **S. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 87 § 1 kw i za to na podstawie art. 87 § 1 kw skazuje go, a na podstawie art. 87 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 800 (osiemset) złotych;

II. na podstawie art. 82 § 3 kpw zalicza obwinionemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w dniach 17 i 18 października 2015 r. przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równoważny grzywnie w kwocie 200 (dwieście) złotych;

III. na podstawie art. 87 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i § 2 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 18 (osiemnaście) miesięcy;

IV. na podstawie art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego środka karnego zalicza obwinionemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 października 2015 roku,

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego w całości od zapłaty kosztów postępowania i określa, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt: XI W 1430/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 października 2015 r. w W. przy ul. (...) pełniący służbę w patrolu nieumundurowanym funkcjonariusze Policji, S. W. oraz J. Ś. zatrzymali do kontroli będący w ruchu pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...). Powodem zatrzymania był fakt poruszania się tego pojazdu, bez włączonych obowiązkowych świateł mijania. Kierowcą jadącego samochodu okazał się S. K.. W związku z tym, że funkcjonariusze wyczuli od kierowcy woń alkoholu, zapytali czy spożywał on napoje alkoholowe. Wówczas S. K. przyznał, że wypił przed północą dwa piwa i że przeplukał usta wódką, gdyż chciał zdezynfekować rany odniesione w wyniku uderzenia przez nieznanego mu mężczyznę. Wezwany na miejsce kolejny patrol policji poddał kierowcę B. badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone testy wykazały następujące wartości stężeń alkoholu w wydychanym powietrzu: I badanie – 0,12 mg/l, II badanie – 0,11 mg/l, III badanie – 0,11 mg/l. W związku z zachowaniem S. K., który w trakcie interwencji był pobudzony i zdenerwowany, funkcjonariusze rozpytali go odnośnie zażywania środków odurzających. Wówczas S. K. przyznał się do użycia „meta-fedronu” oraz marihuany, wobec czego został przewieziony do szpitala w celu pobrania próbek krwi oraz moczu.

Analiza z wykorzystaniem metody immunochemicznej próbki moczu pobranej od S. K. w dn. 17.10.2015 r. o godz. 09:15 wykazała obecność metamfetaminy. Analiza próbki krwi pobranej od S. K. w dn. 17.10.2015 r. o godz. 12:00 przy użyciu metod LC/MS/MS oraz GC/MS/MS wykazała obecność $\Delta^{(9)}$ -THC w stężeniu 0,30 ng/ml (substancja aktywna), 11-hydrokso- $\Delta^{(9)}$ -THC (aktywny metabolit $\Delta^{(9)}$ -THC) w stężeniu 0,10 ng/ml oraz kwasu 11-Nor- $\Delta^{(9)}$ -THC-9-karboksyłowego (nieaktywny metabolit $\Delta^{(9)}$ -THC) w stężeniu 0,74 ng/ml.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

- częściowo wyjaśnienia obwinionego, złożone na rozprawie oraz w toku czynności wyjaśniających (k. 96, 109 - 110, zapis audiowizualny rozprawy z dnia 6 maja 2016 roku),
- zeznania świadka S. W. złożone na rozprawie oraz w toku czynności wyjaśniających (k. 19, 142-143, zapis audiowizualny rozprawy z dnia 27 września 2016 roku),
- notatkę urzędową (k. 4), protokół zatrzymania osoby (k. 5-6),
- protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 8-9),
- świadectwo wzorcowania (k. 10),
- protokół przeszukania osoby (k. 11-12), - zlecenie badania (k. 13),
- wyniki badań (k. 16),
- oświadczenie (k. 17),
- kserokopia prawa jazdy (k. 26-27),
- notatka urzędowa (k. 29),
- protokół przesłuchania podejrzanego (k. 33-34),
- protokół przeszukania (k. 36-40),
- zlecenie badania (k. 41-43), -
- postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 57),
- protokół przeszukania (k. 60-63),

- opinie biegłych (k. 67-68, 71-76),
- protokół pobrania krwi (k. 78-79),
- wykaz dowodów rzeczowych (k. 83-84),
- postanowienie o umorzeniu k. (87-88).

Obwiniony na rozprawie w dn. 6 maja 2016 r. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż jego zachowanie było bezpośrednio związane z bójką, w której brał udział przed interwencją Policji: podczas zabawy w okolicy (...) przy ul. (...) w W. został zaczepiony, a następnie pobity przez nieznaną mu mężczyznę (sprawa o czym z art. 158 Kk została umorzona ze względu na niewykrycie sprawców). Jak wyjaśniał dalej, po pobiciu bolała go głowa i krwawił, w związku z czym chciał jak najszybciej dostać się do szpitala przy ul. (...). Przyznał, że przejechał jedynie ok. 4 metrów, gdyż jeszcze na parkingu został zatrzymany przez nieoznakowany patrol policji. Obwiniony dodał, że przy jednym z barów wypił dwa piwa i według niego prawdopodobne jest, że ktoś dosypał mu czegoś do piwa, lub też że wypił piwo przeznaczone dla kogoś. Nie potrafił wyjaśnić, skąd w jego organizmie wzięły się substancje narkotyczne, nie przypominał sobie, aby zażywał je umyślnie. Obwiniony potwierdził nadto treść wyjaśnień złożonych w toku czynności wyjaśniających (k. 96).

Sąd ustalając stan faktyczny sprawy oparł się częściowo na wyjaśnieniach obwinionego, co do ogólnego przebiegu zdarzenia, albowiem w tym zakresie są one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności z zeznaniami interweniującego funkcjonariusza - świadka S. W.. Sąd natomiast, odmówił wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego, w części w której neguje on, że zażył substancje w postaci marihuany i metamfetaminy świadomie oraz twierdzi, że ktoś dosypał mu je do piwa lub podał w inny sposób, bez jego wiedzy.

Należy w tym miejscu wskazać, że obwiniony nie zaprzecza, jakoby substancje w postaci marihuany i jej metabolitów oraz met amfetaminy znajdowały się w jego organizmie i tego, że będąc po użyciu tych środków, wszedł on do samochodu, włączył silnik i ruszył. Te kwestie, najbardziej kluczowe z punktu widzenia odpowiedzialności za wykroczenie z art. 87 § 1 kw, pozostają więc bez wątpliwości.

Sąd uznał za dowód wiarygodny zeznanie funkcjonariusza Policji S. W.. Jakkolwiek, ze względu na znaczny upływ czasu oraz dużą ilość podejmowanych interwencji policjant ten nie pamiętał szczegółów zdarzenia z dn. 17 października 2015 r., to jednak potwierdził treść zeznań złożonych przez siebie tuż po zdarzeniu. Zeznawał wówczas, że w czasie interwencji podjętej względem obwinionego, S. K. był bardzo zdenerwowany i pobudzony, zaś zapytany o zażyte środki odurzające oświadczył, że zażywał „meta-fedron” i palił marihuanę. Sąd uznał powyższe zeznanie za wiarygodne. Nie tylko korespondują one z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, zwłaszcza w postaci dowodów z badań moczu i krwi obwinionego na zawartość substancji narkotycznych oraz opinią biegłego z zakresu toksykologii, ale też są relacją spójną i logiczną, znajdująca oparcie w doświadczeniu życiowym. Z powyższego względu Sąd uznał zeznanie S. W. za w pełni wiarygodne.

Znajdujące się w aktach sprawy analizy składu moczu i krwi obwinionego oraz obecności w nich substancji narkotycznych lub ich metabolitów są dowodami w pełni wiarygodnymi. Analiz dokonywali wykwalifikowani specjaliści, stosując uznane metody wypracowane przez naukę (metoda immunochemiczna, GC/MS – chromatografia gazowa sprzężona ze spektrometrem mas, HPLC/MS/MS – wysokosprawna chromatografia cieczowa sprzężona ze spektrometrem mas). Brak jest podstaw do kwestionowania autentyczności wyników przedmiotowych badań, które zostały ujawnione na rozprawie bez ich odczytywania w trybie art. 76 § 1 kpw.

Dowodem o istotnym znaczeniu dla sprawy jest opinia pisemna biegłego toksykologa, ujawniona na rozprawie bez jej odczytywania w trybie art. 76 § 1 kpw. Biegły dokonał analizy opisanych wyników badań oraz ich interpretacji, zwracając głównie uwagę na wpływ substancji wykrytych we krwi i moczu obwinionego na zdolności psychomotoryczne i prowadzenie pojazdów oraz rozkład stężenia substancji w czasie w organizmie człowieka. Opinia jest jasna i spójna, zaś przedstawione w niej wnioski zostały opisane w sposób przystępny dla uczestników procesu

nieposiadających wiadomości specjalnych. Biegły oparł wnioski na podstawie analizy akt sprawy i w oparciu o fachową literaturę. Brak jest podstaw do kwestionowania rzetelności sporządzonej opinii.

Wobec niezakwestionowania przez strony pozostałych dowodów ujawnionych na rozprawie w trybie art. 76 § 1 kpw w postaci sporządzonych w sprawie dokumentów, Sąd uznał je za dowody wiarygodne i oparł na nich ustalenia faktyczne.

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia należy stwierdzić, iż obwiniony S. K., w dniu 17 października 2015 roku, ok. godz. 07:20 w W. na ul. (...), na drodze publicznej kierował samochodem marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu, a zatem iż obwiniony popełnił zarzucany mu we wniosku o ukaranie czyn, czym wypełnił znamiona czynu z art. 87 § 1 kw.

Czyn opisany w art. 87 § 1 kw popełnia ten, kto znajdując się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przewidzianą przez ustawodawcę kara dla sprawcy tego wykroczenia jest kara aresztu albo grzywny nie niższej, niż 50 złotych.

Obwiniony znajdując się w stanie po użyciu środków działających podobnie do alkoholu, to jest marihuany i metamfetaminy, wsiadł do pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...), po czym uruchomił silnik pojazdu i ruszył z zamiarem kontynuowania jazdy. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone nie tylko dowodami z przesłuchania świadka, ale przede wszystkim opinią biegłego opartą na przeprowadzonych badaniach na zawartość substancji narkotycznych we krwi i moczu obwinionego. Sam S. K. nie zaprzeczał, aby prowadził pojazd, przyznał się do winy w zakresie czynu, wnosząc o jak najmniejszy wymiar kary. Brak jest więc jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że obwiniony wypełnił znamiona czynu opisanego w art. 87 § 1 Kodeksu wykroczeń.

Jak powyżej wskazano podstawą ustalenia, iż obwiniony w chwili kierowania pojazdem, znajdował się w stanie po użyciu środków odurzających jest opinia biegłego, sporządzona w oparciu o badania krwi i moczu pobranych o obwinionego. Biegły wskazał, iż ujawnione stężenie Δ^9 -THC (substancji aktywnej) na poziomie 0,30 mg/ml po upływie ponad 4,5 godziny od zatrzymania potwierdza fakt, że intoksykacja przetworami z konopi u podejrzanego musiała nastąpić na ok. godzinę przed jego zatrzymaniem przez Policję. Biegły wskazał nadto, iż palenie kanabinoidów wywołuje i wpływa – w zależności od stężenia – na obniżenie zdolności koncentracji przejawiające się w zwolnionych reakcjach kierowcy, czyli w wydłużeniu czasu reakcji, upośledzenie koordynacji ruchów i precyzji manewrowania kierownicą, uczucie senności oraz dezorientację. Co więcej, w ocenie biegłego marihuana powoduje nieprawidłową ocenę szybkości oraz odległości potrzebnej do skutecznego zatrzymania pojazdu. Powoduje też, że kierowca nabiera przesadnego przekonania o swoich umiejętnościach, co skutkuje agresywną i ryzykowną jazdą oraz utratą przez niego zdolności obiektywnej oceny sytuacji na drodze, co istotnie zwiększa ryzyko wypadku.

W konkluzji opinii biegły zaznaczył, iż na podstawie przeprowadzonego badania moczu i krwi podejrzanego jest możliwe oszacowanie przybliżonego stężenia substancji aktywnej w jego organizmie w dniu i chwili zatrzymania oraz **jednoznacznie** potwierdzenie faktu, że obwiniony znajdował się w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu w rozumieniu art. 87 § 1 kw. Biegły dodał nadto, iż ujawniona w moczu obwinionego metamfetamina świadczy o wcześniejszym przyjęciu tego narkotyku lub pochodnej z tej grupy.

W kwestii odpowiedzialności obwinionego Sąd zważył, że obwiniony jest osobą pełnoletnią i nie zachodziły wątpliwości odnośnie jego poczytalności. W świetle zebranego materiału dowodowego jego wina nie budzi żadnych wątpliwości. Sąd uznał, że obwiniony musiał zdawać sobie sprawę z faktu, że znajduje się w stanie po użyciu substancji działających podobnie do alkoholu. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w tym zakresie, uznając iż jest to przyjęta przez niego linia obrony. Jak wskazano powyżej w organizmie obwinionego stwierdzono obecność środków odurzających, a z zeznań funkcjonariusza wynika, iż obwiniony podczas interwencji powiedział, iż zażywał metafedron i marihuanę. Należy zatem w świetle powyższego stwierdzić, iż obwiniony miał świadomość swojego stanu, i mimo to wsiadł do pojazdu i kierował nim.

Sąd uznając obwinionego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, wymierzył mu karę grzywny w wysokości 800 zł, uznając iż będzie ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy obwinionego, okoliczności sprawy i samej osoby sprawcy.

W celu uczynienia zadość względem prewencji generalnej i indywidualnej, orzeczono w punkcie II wyroku, wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w wymiarze 18 miesięcy. W ocenie Sądu jedynie taki, stosunkowo długi czas trwania zakazu prowadzenia pojazdów, spowoduje iż cele, jakie ma osiągnąć – obligatoryjnie zresztą orzekany stosownie do treści art. 87 § 3 kw – zostaną spełnione.

Na podstawie art. 82 § 3 kpw Sąd w punkcie IV wyroku, zaliczył obwinionemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres jego zatrzymania w dn. 17-18.10.2015 r. przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równoważny grzywnie w kwocie 200 (dwustu) złotych.

W punkcie V wyroku, zgodnie z treścią art., 29 § 4 kw, Sąd na poczet orzeczonego środka karnego, zaliczył obwinionemu okres faktycznego zatrzymania prawa jazdy, dokonanego z dniem 17 października 2015 r., na podstawie postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej (...).

Na podstawie art. 624 § 1 kpk, w zw. z art. 119 kpw, Sąd zwolnił obwinionego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania. W ocenie Sądu obwiniony z racji młodego wieku oraz ogółu sytuacji majątkowej i osobistej nie będzie w stanie uczynić zadość obowiązkowi poniesienia kosztów postępowania, choćby w części. Z tego względu Sąd zastosował wyjątek przewidziany w art. 624 § 1 kpk, recypowanym w postępowaniu w sprawach o wykroczenia.